

РЕШЕНИЕ НА СЪДА

24 октомври 1973 година *

По дело 9/73

с предмет преюдициално запитване, отправено до Съда съгласно член 177 от Договора за ЕИО от Finanzgericht (Германия), в производството, висящо пред този съд между

Carl Schlüter, Osnabrück

и

Hauptzollamt Lörrach

относно тълкуването на член 5 и член 107, параграф 2 от Договора и на Резолюция на Съвета от 22 март 1971 г. относно установяване на етапите на икономическия и валутен съюз в Общността (ОВ С 28, 27.3.1971 г., стр. 1), както и относно тълкуването и законността на Регламент № 974/71 на Съвета относно някои мерки на конюнктурна политика, които трябва да бъдат взети в земеделието вследствие на временното увеличаване на маржовете на вариране на валутите на някои държави-членки (ОВ L 106 12.5.1971 г., стр. 1) и Регламент № 1013/71 (ОВ L 110, 18.5.1971 г., стр. 8), Регламент № 1014/71 (ОВ L 110, 18.5.1971 г., стр. 10), и Регламент № 501/72 на Комисията (ОВ L 60, 11.3.1972 г., стр. 1),

СЪДЪТ,

в състав: г-н R. Lecourt, председател, г-н A. M. Donner и г-н M. Sørensen, председатели на състав, г-н R. Monaco, г-н J. Mertens de Wilmars (докладчик), г-н P. Pescatore, г-н H. Kutscher, г-н C. Ó Dálaigh и г-н A. J. Mackenzie Stuart, съдии,

генерален адвокат: г-н K. Roemer,

секретар: г-н A. Van Houtte,

постанови настоящото

Решение

1. С Определение от 8 ноември 1972 г., постъпило в секретариата на 19 февруари 1973 г., Finanzgericht, Baden-Wuerttemberg (Финансов съд) е отправил до Съда иск за преюдициално запитване по въпроса за тълкуването и законността на различни разпоредби, които се съдържат в Регламент № 974/71 на Съвета от 12 май 1971 г. относно някои мерки на конюнктурна политика, които трябва да бъдат взети в земеделието вследствие на временното увеличаване на маржовете на вариране на валутите на някои държави-членки (ОВ L 106, 12.5.1971 г., стр. 1) и Регламент № 1013/71 (ОВ L 110, 18.5.1971 г., стр. 8), Регламент № 1014/71 (ОВ L 110, 18.5.1971 г., стр. 10), и Регламент № 501/72 на Комисията (ОВ L 60, 11.3.1972 г., стр. 1), по прилагането на упоменатия; и накрая относно тълкуването на членове 5 и 107 от Договора за ЕИО и Резолюцията, приета от

* Език на производството: немски.

Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на 22 март 1971 г. относно установяване на етапите на икономическия и валутен съюз в Общността (ОВ С 28, 7.3.1971, стр.1).

2. На 15 март 1972 г. жалбоподателят по главното производство е внесъл 7 247 kg сирене от видовете Emmentaler и Gruyere от Швейцария в Германия и в съответствие с Регламент № 947/71 му е наложено компенсаторно плащане в размер на 45,50 DEM за 100 kg, сума, начислена за продукти от позиция 04.04 от Общата митническа тарифа, по силата на приложенията към Регламент № 501/72, които определят компенсаторните суми, приложими към момента на вноса.

Жалбоподателят е завел дело пред Finanzgericht, в което оспорва размера на наложеното плащане, като заявява, че системата за компенсаторни суми, въведена с Регламент № 974/71 е несъвместима с Договора.

Анализ на системата за компенсаторни суми

3. В резултат на увеличаването на входящия поток на чуждестранна валута и краткосрочни спекулативни капитали в първите месеци на 1971 г. и последиците от това за някои държави-членки, и особено за Федерална република Германия, в Резолюция от 9 май 1971 г. (ОВ 58, 10.6.1971, стр. 1). Съветът заявява, че е готов да предвиди, „че в някои случаи тези страни могат за определен период от време да увеличат маржа на вариране на обменните курсове за тяхната валута по отношение на техните (настоящи) паритети.

В същата резолюция Съветът подчертава, че при нормални обстоятелства система на плаващи валути като тази не е съвместима с правилното функциониране на общия пазар и „за да предотврати прибягването до едностранни мерки” решава, че е желателно да приеме „незабавно, в съответствие с член 103 от Договора...” подходящи мерки в сектора на земеделието.

4. Организацията на земеделските пазари е предназначена, *inter alia*, да осигури справедлив стандарт на живот за земеделската общност и да стабилизира пазарите, по-специално, посредством стабилна система за ценообразуване, при която индикативните, праговете и интервенционните цени се определят въз основа на фиксирани паритети за валутите на различните държави-членки чрез препратка към единна разчетна единица.

Тъй като не е възможно да се фиксират нови паритети докато германската марка и гулденът за варирали, считаните за подходящи ценови нива са продължили да бъдат определяни и изчислявани за продукти с фиксирани интервенционни цени и за продуктите, чиито цени зависят от последните, въз основа на заявените преди това паритети пред МВФ, дори и по отношение на Нидерландия и Федерална република Германия.

Но, докато тези цени теоретично са останали непроменени, на практика те са снижени и, особено когато се изразени в DEM, пропорционално на въздействието на фактическата преоценка на тази валута, като са довели до нарушения в търговията със земеделски продукти и могат да нарушат интервенционната система, установена от законодателството на Общността.

5. В резултат на това Съветът решава, че мерките, които трябва незабавно да вземе, се състоят във въвеждането на система за компенсаторни суми, които тези

държави-членки ще имат правото да събират такси при вноса и да предоставят при износ в търговията си, както с други държави-членки, така и с трети страни, с цел компенсиране на последиците от мерките на паричната политика върху цената на основните продукти, по отношение на които са наложени интервенционни цени, както и за земеделските продукти, чиято цена зависи от тези продукти.

6. Според член 2 от Регламент № 974/71 компенсаторните суми се получават чрез прилагане към цените на земеделските продукти, обхванати от интервенционния режим, на процентната разлика между официалния паритет на съответната национална валута спрямо щатския долар.

За продуктите, обхванати от Регламент № 974/71 компенсаторните суми са равни на данъчната основа за съответните продукти, при прилагане на компенсаторната сума към цената на продуктите, от които те са зависими.

Освен това в съответствие с последното изречение от член 1 от регламента, компенсаторните суми могат да бъдат събирани, само когато мерките на паричната политика биха довели до нарушения в търговията със упоменатите земеделски продукти.

Комисията трябва да прецени, след получаване на становището на управителните комитети, дали е налице такава ситуация.

И накрая, член 8 от упоменатия по-горе регламент заявява, че той престава да се прилага, след като всички засегнати държави-членки отново приложат международните правила на маржовете на променливия валутен курс около официалния паритет.

7. В резултат на влошаването на паричната ситуация, и по-специално на отлагането на конвертируемостта на долара на 15 август 1971 г. и на последвалото плаване на валутите от белгийско-люксембургския икономически съюз от 23 август 1971 г. обхватът на системата на компенсаторни суми е разширен по отношение на повече продукти и на вноса и износа от тези държави-членки.

На Вашингтонската конференция от 18 декември 1971 г. в обменните курсове по отношение на долара се въвеждат промени под формата на фиксирани централни курсове, като маржовете на колебание остават по-високи от разрешените по споразумение от Bretton Woods.

Независимо от това, тъй като нито едно от тези решения не води до официална промяна на паритета и дезорганизацията във валутната система продължава, прилагането на схемата на компенсаторни плащания се разширява, за да обхване и Франция и Италия и всички продукти, упоменати в член 1 от Регламент № 974/71.

8. Вследствие на фактите, които дават повод за настоящото производство, с Регламент № 2746/7 от декември 1972 г. Съветът прави системата на компенсаторни плащания задължителна и „включена” в рамката на Общата селскостопанска политика, като основа на членове 28, 43 и 235 от Договора.
9. Описаните по-горе обстоятелства и тяхното последващо развитие трябва да се вземат предвид при разглеждането на интервенциите, извършени от Съвета и Комисията.

I - По първия въпрос

10. С първия въпрос се пита дали Регламент № 974/71 е действителен, доколкото с него се разрешава събирането на компенсаторни плащания по отношение на вноса от трети страни.

a) Правното основание на Регламент № 974/71

11. Този въпрос първо се отнася до това дали действителността на посочения регламент може да бъде засегната от факта, че той се основава на член 103 от Договора, който не засяга Общата селскостопанска политика, доколкото тя е предмет на членове 38 - 47 от Договора и във всеки случай упоменатият член 103 разрешава единствено приемането на конюнктурни мерки, каквито оспорваните мерки не са.

12. Член 40 от Договора гласи, че държавите-членки трябва да приведат в сила Общата селскостопанска политика най-късно до края на преходния период, и че, за да бъдат постигнати целите на член 39, трябва да се установи обща организация на пазарите.

Същият член предвижда, че тази обща организация може да включва всякакви необходими мерки, и по-специално регулиране на цените, помощи за производство и търговия, системи за съхранение и последващо отчитане, и общи механизми за стабилизиране на вноса и износа.

По силата на член 43, параграф 2, алинея 2 след края на втория етап от преходния период Съветът, по предложение на Комисията и след консултации с Асамблеята, с квалифицирано мнозинство приема регламенти, директиви или решения в тази област.

От тези разпоредби е видно, че правомощията, дадени на Съвета за провеждане на Общата селскостопанска политика, не са свързани само с евентуални структурни мерки, а се простират и върху всяка непосредствена краткосрочна икономическа намеса, необходима в сферата на производството, и Съветът може до се възползва от това си правомощие при спазване на предвидените процедури за вземане на решение.

13. От друга страна, член 103 се отнася до конюнктурните политики на държавите-членки, които те трябва да разглеждат като въпрос от общ интерес.

Следователно, той няма отношение към онези области, които вече са подчинени на общите правила, като организацията на земеделските пазари.

Истинската цел на член 103 е координиране на конюнктурните политики на държавите-членки и според предвиденото в параграф 2 от този член - приемането на общи мерки, подходящи за дадената ситуация.

14. Плаващият курс за валутите на Германия и Нидерландия, считан за съществено важен в случай на необходимост от проверка на вълната спекулативен капитал във Федералната република и в Нидерландия, заплашва единството на общия пазар и обуславя абсолютната необходимост на мерките за защита на механизма и целите на Общата селскостопанска политика.

Въвеждането на компенсаторните суми не е цели да предостави допълнителна защита, а да поддържа единни цени, които са основата на действащата организация на пазарите, въпреки временното отклоняване от фиксираните

паритети, като по този начин се предотвратява рухването на системата от интервенционни цени и се запазва нормалният поток на търговията със земеделски продукти, както в рамките на Общността, така и с трети страни.

Тези мерки, предназначени временно да компенсират вредните последици от мерките на националната парична политика по начин, който позволява на процеса на икономическа интеграция да продължи да напредва, са от принципно преходен характер и нормално би следвало да бъдат приети в рамките на правомощията на Съвета по членове 40 и 43 и в съответствие с предвидените там процедури, и по-специално след консултации с Асамблеята.

15. Но предвид времето, необходимо за изпълнението на процедурите, предвидени в членове 40 и 43, част от търговския оборот може да премине неконтролиран и така да застраши общата организация на съответните пазари.

При липсата на адекватна разпоредба в рамките на Общата селскостопанска политика за приемане на спешните мерки, необходими за противодействие на упомената по-горе валутна ситуация, разумно е да се предположи, че Съветът основателно се е възползвал временно от правомощията, предоставени му от член 103 от Договора.

Следователно, докато внезапният характер на събитията, пред които е изправен Съветът, неотложността на мерките, които е трябвало да бъдат взети, сериозността на положението и фактът, че мерките са приети в област тясно свързана с валутните политики на държавите-членки, чийто ефект те частично е трябвало да компенсират; това е принудило Съвета да прибегне до член 103, Регламент №2746/72 показва, че това състояние на нещата е само временно, доколкото правното основание за приемане на мерките в крайна сметка е намерено в други разпоредби на Договора.

б) Формата, в която са приети оспорваните мерки

16. Следващият въпрос е дали Регламент №2746/72 е нищожен на основание, че член 103 от Договора, и по-специално параграф 3 разрешава приемането на такива мерки само под формата на директива или решение, но не и под формата на регламент.

Твърди се, че това тълкуване произтича от формулировката на член 103 и се основава на факта, че обсегът на конюнктурната политика не се простира отвъд координиращата роля, дадена на институциите.

17. Въпреки че според член 103, параграф 1 държавите-членки са длъжни да разглеждат конюнктурните си политики като въпрос от общ интерес, формулировката не изключва правомощието на институциите на Общността сами да постановят конюнктурни мерки в сферите на тяхната компетентност, без с това да се накърняват останалите процедури, предвидени в Договорите.

Напротив, като заявява, че Съветът може „с единодушие да определи мерките, подходящи за тази ситуация” член 103, параграф 2 предоставя на този орган при упоменатите по-горе условия необходимите, по принцип, правомощия за приемането на всякакви конюнктурни мерки, които са необходими за гарантиране на целите на Договора.

Без наличието на тази възможност, която е естествено присъща на всяка администрация в сферата на икономиката, институциите на Общността не са в състояние да изпълнят възложените им в тази област задачи.

18. Фразата „ мерките, подходящи за тази ситуация” от член 103, параграф 2 означава, включително и по отношение на формата, че Съветът може да избере най-подходящата за конкретния случай.

При условията на изискването за единодушие член 103, параграф 2 се отнася до общите процедури, по които Съветът може да упражни правомощията, описани в членове 145, 155 и 189, в които следователно се включва и правото му да предостави на Комисията изпълнението на приетите от него регламенти.

Член 103, параграф 3 се различава от член 103, параграф 2 по това, че както показва употребата на израза „при необходимост”, предвижда възможността Съветът да не успее да постигне необходимото единодушие за привеждането в действие на разпоредбите за прилагането на приетите конюнктурни мерки.

При това обстоятелство въпросните разпоредби биха били обвързващи за държавите-членки по отношение на резултата, който трябва да се постигне, но оставят на преценката на националните органи избора на начин и метод.

II - По втория въпрос

19. Следващият въпрос е дали законността на Регламент № 974/71 може да се оспори на основанието, че единственият критерий, приет за определяне на компенсаторните суми, е обменният курс между американския долар и германската марка.

20. Според последния параграф на преамбюла на Регламент № 974/71 приетите суми трябва да бъдат ограничени до строго необходимото за компенсиране на въздействието на мерките на парична политика.

Не се оспорва, че поради избирането на единствен цялостен критерий, вносът в Германия от страни, чийто валути зависят от курса на германската марка спрямо долара, се засяга от компенсаторните суми, които не винаги съответстват изцяло на последиците в паричната сфера от преоценяването на германската марка.

Ищецът по главното производство твърди, че Съветът е трябвало или да промени компенсаторните суми в съответствие с обменния курс спрямо долара на различните валути на държавите, които внасят или изнасят във Федералната република или Нидерландия, или е трябвало да ги изчисли въз основа на претеглената средна стойност в зависимост от обема на търговския поток.

21. Изправен пред необходимостта да изготви мярка с непосредствено действие, която да е приложима към вноса и износа на всички видове стоки, в непрекъснато променяща се и повече или по-малко непредсказуема ситуация, Съветът е съумял да направи цялостна оценка на предимствата и недостатъците на въвежданата системата.

Той е достигнал до заключението, че променливостта на компенсаторните суми в зависимост от географския произход на стоките би засегнала практическата изпълнимост на схемата, най-вече поради многообразието на отделните

ситуации, като например онези които биха възникнали от използването в някои държави на системи за множествени валутни курсове, или от особеностите на страните с държавна търговия.

Подобен вид система във всеки случай би могла да провокира отклонения в търговските потоци, които трудно биха могли да бъдат регулирани по друг начин освен чрез система от сертификати за произход или чрез контролиране на движението на стоките по начин, който би се явил препятствие пред тяхното свободно обращение.

Още повече, че изборът на страните по договора на приложима за случая валута би лишил системата от всякакво съдържание.

Като определя размера на компенсаторните суми за всяка държава-членка, която има право да ги въведе въз основа на сравняване на официалния и реалния паритет на националната валута спрямо долара, Съветът се е стремил да отчете факта, че значителен дял от общия внос в държавите-членки и по-голямата част от износа, особено към трети страни, към тогавашния момент се изразява в долари.

22. Още повече че, поради твърдата ѝ ставка, система на относително претегляне би имала същите недостатъци като оспорваните, без при това да предоставя пълната закрила, считана за необходима във връзка с водещия световен износител на земеделска продукция.

Тъй като една от целите на планираните конюнктурни мерки е в краткосрочен план да поправи последиците от преоценката на германската марка, която би застрашила осъществяването на целта за справедлив жизнен стандарт на земеделската общност, разумно е да се вземе предвид необходимостта за допускане на максимален корективен фактор.

При упражняване на правомощията си институциите трябва да гарантират, че сумите, с които се облагат икономическите оператори, няма да бъдат по-високи от необходимите за постигането на целта, преследвана от властите, но от това не следва непременно, че въпросното задължение трябва да бъде преценявано спрямо конкретното положение на всяка отделна група икономически оператори.

Предвид многостранния и комплексен характер на икономическите обстоятелства подобна оценка не само не може да бъде осъществена, но и би създавала трайна правна несигурност.

В конкретния случай извършването на цялостна оценка на предимствата и недостатъците на предвижданите мерки е обосновано от изключително належащата нужда от практическа изпълнимост на икономическите мерки, предназначени да послужат като незабавен коректив; и тази нужда трябва да бъде взета предвид при балансиране на противоположните интереси.

23. Съдът следователно не може да се съгласи с довода, че при претегляне на предимствата и недостатъците на системата, която свързва компенсаторните плащания с курса на долара спрямо националната валута на всяка засегната държава-членка, и като отдава предпочитание на действащата система, Съветът е наложил явно непропорционална на преследваната цел тежест за търговците.

III - По третия въпрос

24. Третият въпрос е дали законността на Регламент № 974/71 и на регламентите за неговото прилагане могат да бъдат оспорени на основание, че оспорваните компенсаторни суми, плюс налога, надвишават общия размер на митото за тарифна позиция 04.04 от Общото споразумение за митата и търговията (ГАТТ), посочено по-нататък като „Общото споразумение”.
25. Митата, прилагани при внос на Emmentaler и Gruyere (тарифна позиция 04.04 АІ А ЕХ 2) са привързани към ставка 7.5 разчетни единици за 100 kg по силата на тарифната концесия, която произтича от споразумението, сключено между Общността и Швейцария на 6 октомври 1969 г. в съответствие с член XXVIII от Общото споразумение (ОВ L 257, 13.10.1969, стр. 3) и тази ставка е включена по заглавие „Приети митнически ставки” в приложение II ОФ към Общата митническа тарифа в сила към момента на осъществяване на оспорвания внос (Регламент № 950/68 на Съвета от 28 юни 1968 г.) изменен с Регламент № 1/72 на Съвета от 20 декември 1971 г. (ОВ L 1/72).
26. Не се оспорва фактът, че общият размер на компенсаторната сума плюс начисления налог за същия продукт надвишава ставката от ставка 7.5 разчетни единици за 100 kg.
- Ищецът по главното производство поддържа, че в рамките на това надвишение, компенсаторната сума е определена в нарушение, както на член II от Общото споразумение, така и на разпоредбите от Общата митническа тарифа.
27. Действителността на актовете на институциите, по смисъла на член 117 от Договора, не може да бъде преценявана спрямо която и да е норма на международното право, освен ако тази норма не е задължителна за Общността и е способна да създаде права, на които заинтересованите страни могат да позовават пред съд.
28. Тарифната концесия, за която става въпрос сега, има обвързваща сила за Общността в степента, предвидена от член II от Общото споразумение.
- Следователно е уместно да се провери дали разпоредбите от Общото споразумение, и по специално член II създават за поданиците на Общността права, на които те могат да се позовават в производство за оспорване действителността на разпоредба на Общността.
- За целта трябва да се има предвид смисълът, структурата и формулировката на Общото споразумение.
29. Специфична особеност на това споразумение, основано според преамбюла на принципа на преговори, провеждани на „реципрочна и взаимноизгодна основа”, е голямата гъвкавост на неговите разпоредби, особено на онези, с които се уреждат отклоненията от общите правила, мерките, които да се предприемат в изключително трудни случаи и решаването на споровете между договарящите страни.
- За решаването на спорове тези мерки се състоят, според случая, от писмени доводи или предложения, които „разглеждат с необходимото внимание”, анкети, последвани при необходимост от препоръки, консултации или решения на договарящите страни, включително разрешаване на всяка от договарящите страни да спре прилагането спрямо всяка от останалите на концесия или друго задължение, което произтича от Общото споразумение, и накрая в случай, че се

стигне до такова отлагане, на засегнатата страна се дава възможност да се оттегли от споразумението.

И накрая, ако в резултат на задължение, поето по Общото споразумение, или на концесия по отношение на определена преимущество, бъде причинена или има опасност да бъде причинена сериозна щета на определени производители, член XIX дава възможност на всяка от договарящите страни да отложи едностранно задължението си, да оттегли или да промени концесията, след като се консултира с всички договарящи страни или дори при липсата на съгласие между договарящите страни като временна мярка, без предварителни консултации.

30. Тези детайли достатъчно ясно показват, че в такъв контекст член II от Общото споразумение не може да предостави на отделните страни в рамките на Общността право, на което те могат да се позоват пред съд.

31. Фактът, че някои тарифни позиции са предмет на двустранни споразумения, сключени съгласно член XXVIII от Общото споразумение, с които се изменят или оттеглят предходни тарифни концесии, не могат да променят характера на поетите от Общността задължения.

Следователно, нито разпоредбите на Общото споразумение, нито споразуменията по член XXVIII не могат да засегнат законността на Регламент № 947/71 или на регламентите за неговото прилагане.

32. Обвързаното мито, обаче е включено в позиция „приети мита” на Общата митническа тарифа.

Следователно, тази разпоредба, като е включена в регламент на Общността, може да породи права, на които страните могат да се позоват пред съд.

Тя е ясна и конкретна и не оставя място за преценка на органите, които трябва да я прилагат.

Затова следва да се прецени дали въпросните компенсаторни суми са съвместими с Общата митническа тарифа.

33. Макар че компенсаторните суми представляват разделяне на пазара, в конкретния случай те имат смекчаващ ефект върху разликите в променливите валутни курсове, които в система на организация на пазарите на земеделски продукти, основана на единни цени, може да доведе до нарушение на търговията с тези продукти.

Отклоняването на търговските потоци, причинено единствено от валутната ситуация, може да се счита за по-вредно за общия интерес, предвид целите на Общата селскостопанска политика, отколкото недостатъците на оспорваните мерки.

Следователно компенсаторните суми благоприятстват запазването на нормалния поток на търговията със стоки при особените условия, временно създадени от паричната ситуация.

Тяхната цел е да предотврати рухването на интервенционната система, създадена от регламенти на Общността, в засегнатите държави-членки.

Още повече, че това не са едностранно наложени от държавите-членки налози, а общностни мерки, които, като се имат предвид особените обстоятелства към

тогавашния момент, са допустими в рамките на Общата селскостопанска политика.

С приемането им Съветът не е нарушил разпоредбите от Общата митническа тарифа.

34. Отговорът на третия въпрос е следователно, че проучването не разкрива никакви елементи, които могат да засегнат законността на Регламент № 947/71 на Съвета, нито на Регламент № 979/72 и Регламент № 980/72 на Комисията на основание фактът, че добавени към налога компенсаторните суми са надвишили максималният общ размер на обвързаното мито по ГАТТ във връзка с тарифна позиция 04.04.

IV - По четвъртия въпрос

35. С четвъртия въпрос се пита дали разрешението да се налагат компенсаторни суми не е престанало да бъде валидно на 15 март 1972 г. - датата на въпросния внос, предвид член 8, параграф 2 от Регламент № 979/72.

Същността на този въпрос е дали или не условията, предвидени в член 8 от Регламент № 979/72 за преустановяване на неговото прилагане, са изпълнени към тази дата, предвид фактът, че след Вашингтонското споразумение от 18 декември 1971 г. държавите-членки са решили да премахнат плаващия курс на своите валути, като приемат марж на вариране на обменния курс около определено ниво, известно като централен курс, по-висок от позволения според споразумението от Bretton Woods.

36. Член 8 от Регламент № 979/72 гласи, че регламентът ще спре да се прилага след като всички засегнати държави-членки започнат отново да прилагат международните правила за маржа на плаване на обменния курс около официалния паритет.

Тази разпоредба предвижда премахване на компенсаторните суми веднага след като всички държави-членки решат отново да започнат да спазват първоначалните паритети или новите паритети, обявени от МВФ.

37. Споразумението от 18 декември 1971 г. не отговаря на тези изисквания.

Вместо за възстановяване на фиксираните паритети, засегнатите държави се договарят единствено, че ще поддържат, доколкото е възможно, централни курсове, които подлежат на промяна; споразумението допуска и плаващ марж около тези курсове равен на 2,5 % над или под, в определени случаи, равен на самите колебания, наложили въвеждането на компенсаторните суми.

Освен това, след упоменатото споразумение, тенденцията за преоценяване на някои валути в Общността продължава в рамките на разширените маржове на колебание; към момента на осъществяване на оспорвания внос, разликата между германската марка и старият и официален паритет достига 13 % - стойност, която се запазва до обезценяването на долара на 8 май 1972 г.

И накрая, фактът, че е сигурно, че засегнатите държави-членки не биха се върнали към старите паритети спрямо долара, е без значение, доколкото международните правила, упоменати в член 8, не предвиждат един единствен фиксиран паритет, а система от фиксирани паритети.

V - По петия въпрос

38. С петия въпрос се пита дали членове 5 и 107 от Договора и Резолюцията, приета от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на 22 март 1971 г. относно установяване на етапите на икономическия и валутен съюз в Общността следва да се тълкуват като забраняващи на държавите-членки, към момента на осъществяване на оспорвания внос, да „освобождават обменните си курсове”, т.е. да определят плаващ курс за своите валути.
39. Една от основните цели на Договора е да създаде единен икономически регион, освободен от вътрешни ограничения, в който икономическият и митнически съюз могат да бъдат постепенно постигнати.
- Това изисква паритетите между валутите на различните държави-членки да останат фиксирани; веднага след като това изискване престане да бъде изпълнено, интеграционният процес, предвиден от Договора, ще бъде забавен или застрашен.
- Задължение на институциите на Общността и на държавите-членки е да си сътрудничат в осигуряване създаването и поддържането на тези условия.
- За тази цел член 3, буква ж) предвижда да се следват определени процедури за координиране на икономическите политики на държавите-членки и за поправяне на липсата на равновесие в техните платежни баланси.
- Но, до привеждането в действие на предвидените процедури, членове 5 и 107 позволяват на държавите-членки, въпреки задължението на всяка една от тях да гледат на политиката си на определяне на обменния курс като на въпрос от общ интерес, свобода на преценка, че задължението, което се съдържа в членове 5 и 107 не може да създаде права на заинтересованите страни, които националните съдилища биха били длъжни да защитят.
40. Още повече, че Резолюция на Съвета от 22 март 1971 г., която основно дава израз на политическата воля на Съвета и на представителите на правителствата на държавите-членки за създаването на икономически и валутен съюз в рамките на следващите десет години, считано от 1 януари 1971 г., също не може по силата на съдържанието си само да създаде правни последици, на които могат да се позоват пред съда страните по спора.

По съдебните разноски

41. Разноските, направени от германското правителство, Съвета и Комисията на Европейските общности, които са представили становищата пред Съда, не подлежат на възстановяване. С оглед на обстоятелството, че за страните по главното производство настоящото дело представлява отклонение от обичайния ход на производството пред националната юрисдикция, последната следва да се произнесе по съдебните разноски.

По изложените съображения,

Съдът,

като се произнася по въпросите, отправени до него от Finanzgericht, Baden-Wuerttemberg с Определение от 8 ноември 1972 г., реши:

- 1. Разглеждането на поставените въпроси не разкри никакви елементи, които могат да засегнат законността на Регламент № 947/71 на Съвета, нито на Регламент № 979/72 и Регламент № 980/72 на Комисията за определяне на компенсаторните суми, приложими за посочения в отправените въпроси срок.**
- 2. Нито членове 5 и 107 от Договора, нито резолюцията, приета от Съвета и представителите на правителствата на държавите-членки на 2 март 1971 г. относно установяване на етапите на икономическия и валутен съюз в Общността, могат да бъдат тълкувани като налагащи сами по себе си на държавите-членки забрана да променят обменния курс на своите валути по друг начин, освен чрез определяне на нов фиксиран курс, на който могат да се позовават заинтересуваните страни пред националните юрисдикции.**

Подписи

Произнесено в открито съдебно заседание в Люксембург на 24 октомври 1973 година.

Подписи